

PRZEŁYKACZ (2) *sb m*

N sg przełykacz (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto połyka, zjada; przen: marnotrawca, utracjusz (2) : Profligator – Przełikacz [!], vtratnik. Calep 855b.

przełykacz czego (1): Vorago patrimonii, Przełykacz oyczizny śwey/ ten który máyętność śwą przełknął/ przepił/ vtrącił. Mącz 507d.

LW